

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПИСЕМНОСТІ ТА МОВИ

МОВА – ДНК НАЦІЇ

9 листопада відзначається День української писемності та мови. Це свято не випадково відзначають у день вшанування пам'яті автора «Повісті временних літ», адже саме преподобного Нестора вважають «батьком української словесності». Традиційно, у цей день на національному радіо проводиться всеукраїнський диктант єдності. Офіційний хештег цьогоорічного заходу – #пишеморазом. Вів підкреслює основну мету диктанту: єднання навколо мови. Радіодиктант – не просто засіб перевірити власну грамот-

ність, а, насамперед, масштабний національний флешмоб.

ДДМА, традиційно, бере участь у Всеукраїнському радіодиктанті національної єдності. Студенти, викладачі і співробітники Академії, а також представники міської ради та обласної держадміністрації, які долучилися до нас, а разом це більше 170 осіб, змогли не тільки перевірити свої знання української мови, а й продемонструвати єдність з усіма, хто любить і шанує українське слово.

Софія Павлова

ШАХИ ПІДКОРЯЮТЬСЯ ЗАВЗЯТИМ

Першокурсниця нової спеціальності «Фізична культура і спорт» Олена Мартинкова (ФКС-18-1) узяла участь у чемпіонаті світу з класичних шахів серед юнаків та дівчат до 14, 16 та 18 років. Чемпіонат проходив з 18 по 31 жовтня у Порто-Карасеві – дивовижному курорті в Греції. У змаганнях узяли участь шахісти з 79 країн.

За результатами посіла 21-е місце.

«Це був важкий турнір: 11 партій, 45,5 годин за дошкою, – ділиться враженнями від чемпіонату Олена. – Найскладнішим був другий день, коли було два тури, 1-й я грала 6 годин і вийшла із залу останньою. Через це запізнилася на обід, але найприкріше, що наступний тур починався вже за 30 хвилин. Дякую організаторам, що пішли назустріч, замовили й оплатили мені обід, і я встигла прибігти на наступний тур за 5 хвилин до запуску годинника. Правда, була жажливо втомлена, фігури перед очима розпливалися, але тато вчасно встиг передати пляшку кави. Цю партію я виграла».

Виступ у змаганнях світового рівня дає свої переваги. Як зазначила Олена, вона отримала важливий досвід боротьби з однолітками, спробувала зрозуміти їхні сильні й слабкі сторони і по ходу турніру для себе відкрила чимало важливого й цікавого в методах підготовки, психології, настрої на боротьбу. «Це був цікавий і незабутній турнір, – додає наша шахістка, – місце дуже гарне, незвичайна природа, Егейське море. І організація була на високому рівні».

Але не час розслаблятися, треба знову готуватися до змагань – фіналу чемпіонату України серед жінок, який стартує в Києві вже з 10 грудня.

Вікторія Лебединська

Олена Мартинкова, майстер спорту України, грала в категорії до 18 років. У цій категорії змагалися 83 спортсмени. Наша шахістка зіграла 11 партій, 4 з яких виграла, 2 прогала і 5 зіграла вничю.

МАШИНОБУДУВАННЯ ОЧИМА МОЛОДИХ НОТАТКИ З НАУКОВОГО ФОРУМУ

Останнього жовтневого дня цього року Донбаська державна машинобудівна академія приймала довгоочікуваних гостей – учасників. Особливістю конференції є те, що вона щороку проходить у новому місті, знайомлячи учасників зі здобутками та можливостями різних наукових шкіл. Цієї осені форум уперше відбувся в нашій Академії.

Роботу пленарного засідання конференції урочисто відкрив ректор ДДМА, доктор технічних наук, професор Віктор Ковальов, у роботі конференції взяли участь як відомі вчені в галузі машинобудування, так і молоді викладачі, аспіранти, студенти з Києва, Харкова, Сум, Житомира, інших міст України.

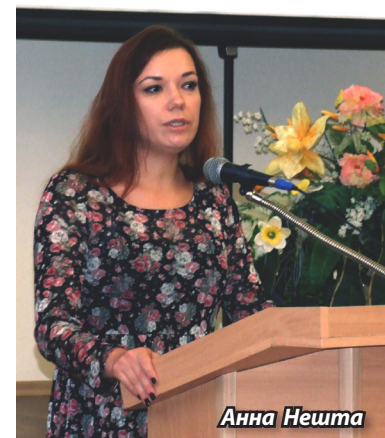

Людмила Калафатова

Кожен науковий форум – це можливість обмінятися думками про сучасний стан та перспективи розвитку науки, освіти, виробництва. Тож цікавим є бачення майбутнього українського машинобудування як визначеними метрами науки, так і молодими вченими. Перший доповідач, завідувач кафедри «Технологія машинобудування, верстати та інструменти» Сумського державного університету, доктор технічних наук, професор Вільям Залога пригадав, як у 2000 році він разом із завідувачами профільних кафедр НТУ «Харківський політехнічний інститут» професором Анатолієм Грабченком та Запорізького національного технічного університету професором Юрієм Внуковим ініціював проведення першої конференції «Машинобудування очима молодих». Конференція задумувалася, як форум молодих вчених, де вони могли б представити свої роботи, почути відгуки та поради провідних науковців. Характерною рисою робіт завжди був тісний зв'язок із конкретними проблемами виробництва. Та сьогодні, унаслідок структурної кризи у промисловості, десятки колись потужних

підприємств, що були гордістю України, різко скоротили обсяги виробництва. У якості яскравого прикладу промислового гіганта, що потрапив у скрутне становище, професор Вільям Залога назвав Сумське машинобудівне науково-промислове об'єднання. Що робити підприємствам у кризовій ситуації? Вихід один – упроваджуючи інноваційні та енергоощадні технології, боротися за нові ринки. Серед найперспективніших ринків – Китай та інші країни Азії. Цей шлях важкий, але науково-технічний та кадровий потенціал українського машинобудування дозволяє створювати унікальні вироби світового рівня. Приклад – продукція Одеського заводу прецизійних верстатів «Мікрон», що посідає за своєю точністю четверте місце у світі.

Безальтернативність переходу українського машинобудування на інноваційний шлях розвитку визначили у своїх виступах завідувачі профільних кафедр провідних технічних вишів України, доктори технічних наук, професори Юрій Петраков та Віталій Пасічник (НТУУ «Київський політехнічний інститут»), Петро Мельничук (Житомирський державний технологічний університет), Людмила Калафатова (Донецький національ-

Анна Нешта

ний технічний університет, м. Покровськ), Олександр Шелковий (НТУ «Харківський політехнічний інститут»). Разом із проблемами, вони відзначали й позитивні приклади розвитку машинобудування в останні роки.

І, безумовно, свій погляд на проблеми машинобудування представила наукова молодь. І нехай доповіді молодих учених стосувалися вирішення достатньо вузьких науково-практичних задач, але ці задачі постали у відповідь на реальні запити підприємств, а запропоновані розробки мають чітку перспективу промислового впровадження. Жваве обговорення викликала доповідь з проблем технологічного забезпечення продуктивності та якості обробки круглих різей представниці Сумського державного університету Анни Нешти. Цікавими були виступи аспірантів кафедри «Комп'ютеризовані мехатронні системи, інструмент і технології» (КМСІТ)

Олександр Шелковий

Віктор Ковальов

ДДМА Дениса Гузенка про розробку оптимізаційних моделей енергоефективної механічної обробки та Максима Зеліка про технології та обладнання для виготовлення виробів із важкооброблюваних матеріалів. Обговорення робіт конференції продовжилося

Юрій Петраков

на засіданнях секцій. Крім того, гості конференції отримали можливість на власні очі побачити досягнення машинобудівників нашого міста під час екскурсії до Новокраматорського машинобудівного заводу.

Що можна сказати за підсумками конференції? Завідувач кафедри КМСІТ ДДМА, доктор технічних наук Яна Васильченко відповідає на це питання так: проведення представницького наукового форуму в Краматорську є водночас як визнанням внеску колективу нашій Академії у розвиток машинобудування України, так і

Денис Гузенко

поштовхом до активізації взаємодії з іншими науковими центрами нашої держави у справі розробки інноваційної стратегії відродження вітчизняної індустрії.

Володимир Калініченко,
доцент кафедри КМСІТ

ПЕРЕМОЖЦІ ЧЕМПІОНАТУ ОБЛАСТІ З ФУТЗАЛУ

З 29 по 31 жовтня на спортивній базі Донбаської державної машинобудівної академії відбувся чемпіонат Донецької області з футзалу серед студентських команд закладів вищої освіти III-IV рівнів акредитації. У змаганнях узяли участь п'ять команд області: Донбаської державної машинобудівної

верситету (ДНМУ, м. Лиман). 75 студентів боролися за звання кращих футзалістів Донеччини. Цікаву гру продемонстрували представники всіх команд, але більш вдалими виявилися студенти ДДМА, які посіли перше місце. Другими стали спортсмени ДВНЗ ДДПУ. Почесне третє місце вибороли представники МДУ.

академії (ДДМА, м. Краматорськ); Донбаського державного педагогічного університету (ДДПУ, м. Слов'янськ); Маріупольського державного університету (МДУ, м. Маріуполь); Донбаської національної академії будівництва і архітектури (ДонНАБА, м. Краматорськ); Донбаського національного медичного уні-

кращим гравцем чемпіонату головна суддівська колегія визнала студента ДДМА Олександра Чернишова, кращим воротарем – Валерія Бриштейна (МДУ), кращим захисником – Тараса Гевлича (ДонНАБА), кращим нападником – Дмитра Садикова (ДДПУ).

Власн. інф.

У ДДМА ВІДБУВСЯ ТУРНІР З НАСТІЛЬНОГО ТЕНІСУ

27 жовтня у спортивній залі ДДМА відбулися змагання з настільного тенісу, присвячені пам'яті В.А. Мінібаєва. У турнірі взяв участь 51 спортсмен із Краматорська, Слов'янська, Миколаївки, Бахмута, Горлівки, Світлодарська, Білозерська, Покровська, Дружківки, Харкова, Лимана.

У підсумках змагань:

1-е місце посів Малинка Роман (м. Покровськ),
2-е місце – Ковальчук Олександр (м. Покровськ),
3-є місце – Дерев'яно Андрій (м. Лиман).

Переможці та призери турніру були нагороджені грамотами.

Власн. інф.

СТУДЕНТИ АКАДЕМІЇ ОТРИМАЛИ ПРИЗОВІ МІСЦЯ НА МІЖНАРОДНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

У IV міжнародній науково-практичній конференції «Студенти та молодь – для майбутнього України» активну участь узяли студенти кафедри фінансів, банківської справи та страхування: Д. Полянська, О. Мірошниченко, Т. Золотухіна, К. Кізімова, Е. Обершева, А. Баландіна, М. Гончарова, А. Лапченкова, А. Оробець, Д. Плискі і магістри кафедри ІСПР О. Гарбуз і О. Будакова. Студенти інших кафедр нашої Академії подали тези. Усього було подано близько 150 тез у 5 секціях різної спрямованості.

Конференція відбулася 26 жовтня на базі Донецького університету економіки та права в м. Бахмут. У ній взяли участь представники з Бахмута, Краматорська, Старобільська, Києва, Ужгорода, Маріуполя,

Дар'я Полянська

Кривого Рога, Тернополя, Черкас, Харкова, а також з Білоруського національного технічного університету (Мінськ), Coimbra business school (Португалія) і Франкфурта-на-Майні (Німеччина), які виступали через скайп.

Студентка-магістрант кафедри фінансів, банківської справи та страхування Дар'я Полянська виступала з доповіддю на тему «Впровадження сучасної управлінської системи директ-костинг в управлінські процеси вітчизняних підприємств» у секції «Економіка, менеджмент та фінанси: сучасні тенденції та перспективи розвитку в Україні». За результатами конференції Дар'я посіла II місце й отримала відповідний диплом.

А Олена Будакова, магістр кафедри інтелектуальних систем прийняття рішень (ІСПР), у секції «Перспективи розвитку інформаційного суспільства в XXI столітті» посіла 1-е місце, а також нагороджена грамотою в номінації «Актуальність дослідження». Тема її доповіді:

Олена Будакова

«Розробка інформаційної системи для оцінювання діяльності комерційних банків».

Усі студенти, що взяли участь у конференції, отримали сертифікати.

Наталія Михайличенко, викладач кафедри ФБСП

ПІДПРИЄМСТВА РЕГІОНУ МАЮТЬ ПОТРЕБУ У ВИПУСКНИКАХ ДДМА

31 жовтня в нашій Академії зібралися представники провідних заводів Краматорська та області з метою ознайомлення випускників магістратури ДДМА з наявними вакансіями. Керівники відділів кадрів Новокраматорського машинобудівного заводу, Старокраматорського машинобудівного заводу важкого верстатобудування, Дружківського машинобудівного заводу, Слов'янського машинобудівного заводу та Слов'янського заводу «РЕМТЯЖМАШ» розповіли студентам про свої підприємства, пер-

спективи роботи і кар'єрного росту.

Наразі найзатребуваніші – інженери-технологи, інженери-конструктори, майстри виробничих ділянок та оператори верстатів із ЧПК. Крім того, усі бажаючі могли записатися на співбесіду та в подальшому влаштуватися на роботу.

Ті, хто пропустив захід, але хоче працювати на одному із цих підприємств, можуть завітати до відділу кадрів обраного заводу за додатковою інформацією.

Андрій Хряков

«ГАРБУЗ-ФЕСТ» – ЛЯЧНО-ВЕСЕЛИЙ ФЕСТИВАЛЬ

Як ви гадаєте, що могло відбутися наприкінці жовтня? Звичайно ж «Гарбуз-фест» – 31 жовтня на великій перерві біля актового залу. Усі, хто був поряд, не могли не звернути увагу на запаль-

ну музику, позитивних ведучих і містичні декорації. Щойно оголосили про конкурси, люди, як звичайно, засоромилися, але зацікавились. Спершу учасникам запропонували розмалювати

обличчя один одному за допомогою аквагриму. Хтось малював щось лячне, хтось – миле, хтось – зовсім незрозуміле, але яскраве.

Але що може ще більше відтворити атмосферу Ге-

ловіну, аніж перетворення себе на іншу істоту через грим? Звісно ж, вирізаня гарбузів! Таким й був наступний конкурс. Для нього обрали двох учасників, а іншим, щоб не сумували, запропонували дізнатися майбутнє.

Передбачення на листочках отримували, лопаючи повітряні кульки. Хто б від такого відмовився!

На жаль, перерва швидко закінчилася, але всі поверталися на пари з гарним настроєм.

Ксенія Єрмакова

На вченій раді ДДМА були вирішені важливі питання роботи навчального закладу. Із доповіддю «**Результати дипломного проектування й завдання з удосконалення дипломних проектів і магістерських робіт**» виступив перший проректор, професор **Анатолій Фесенко**.

Звіти голів про роботу ДЕК, результати захисту кваліфікаційних робіт, а також результати внутрішньо-академічних, всеукраїнських конкурсів дипломних проектів бакалаврів і дипломних робіт магістрів свідчать про те, що дипломне проектування в Академії організовано й проведено на достатньому рівні.

Дипломні роботи бакалаврів у 2017/2018 навчальному році захистили 528 випускників із 535 допущених до захисту, магістерські кваліфікаційні ро-

боти захистили 163 випускники із 169 допущених до захисту.

На «відмінно» захистили роботи 152 бакалаврів, 118 магістрів. При цьому якісний показник за результатами захистів кваліфікаційних робіт склав: для бакалаврів – 73,6 %, для магістрів – 93,5 %. Дипломи з відзнакою отримали 4,3 % бакалаврів, 39,6 % магістрів.

Більшість дипломних проектів і робіт виконані на базі діючих підприємств, установ і організацій, значна їхня частина (34,5 %) – за замовленнями підприємств, а 45,2 % робіт рекомендовано ДЕК до впровадження. Спостерігається зростання кількості проектів і робіт із реальними розробками, практичне використання яких підтверджене підприємствами. За розробками, наведеними в роботах і проектах студентів, виконано 313 наукових публікацій, отримано 9 патентів.

На всеукраїнських конкурсах дипломних проектів і магістерських кваліфікаційних робіт отримано 3 нагороди.

Учена рада зазначила ряд недоліків у дипломуванні. А саме, недостатньо залучається матеріально-технічна база філій кафедр Академії до виконання магістерських кваліфікаційних робіт. Кафедрами за спорідненими (або в межах однієї) спеціальностями не виконуються міжкафедральні бакалаврські дипломні проекти та магістерські кваліфікаційні роботи. У цьому навчальному році не проводилися захисти на підприємствах і в організаціях. Є проблеми з використанням ліцензійного програмного забезпечення відповідно до ліцензійних вимог МОН. На кафедрах OіA, менеджменту, АВП, КМСІТ, ЕСА відсутні наукові публікації за результатами наукових досліджень магістрантів. Не

на всіх кафедрах відображається перевірка на плагіат відповідно до вимог закону України «Про вищу освіту».

Учена рада ухвалила провести детальний аналіз недоліків, зазначених у звітах голів ДЕК і в цьому рішенні, та розробити кафедральні плани усунення недоліків і призначила відповідальних осіб.

Ученою радою розглянуто питання «**Стан розроблення навчальних дистанційних курсів та перспективи розвитку системи Moodle DDMA**». Із доповіддю виступив директор центру дистанційної і заочної освіти, доцент **Михайло Федоров**. Зазначено, що в поточному навчальному році для заочно-дистанційної форми навчання передбачено 513 навчальних дисциплін. Середній стан виконання навчальних дистанційних курсів у системі Moodle за кафедрами

різних факультетів варіюється від 69,6 % (кафедри ФМ) до 83,6 % (кафедри ФЕМ). Більшість загальноосвітніх кафедр Академії забезпечили сотківне виконання всіх навчальних курсів.

Розглянуто перспективи подальшого удосконалення системи навчання. Зокрема впровадження безкоштовних і умовно безкоштовних опцій Moodle та інші.

Учена рада постановила: із метою забезпечення навчального процесу заочно-дистанційної форми навчання якісними навчально-методичними матеріалами продовжити практику розроблення нових навчальних дистанційних курсів та вдосконалення існуючих згідно з діючим положенням «Про дистанційний навчальний курс у системі Moodle DDMA». Також передбачається продовжити практику вдосконален-

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

ня навчального середовища Moodle DDMA з урахуванням сучасних вимог до навчального процесу.

Ученою радою прийнято ряд положень:

- Антикорупційна програма Державного вищого навчального закладу «Донбаська державна машинобудівна академія» на 2018–2019 роки;

- Положення про систему внутрішнього забезпечення якості вищої освіти ДЗВО «Донбаська державна машинобудівна академія»;

- Положення про планування та облік основних видів роботи професорсько-викладацького складу Донбаської державної машинобудівної академії.

Усі документи направлені на кафедри для виконання.

Підготував Вячеслав Медведєв

НОВІ ТАЛАНТИ В ДДМА

Осінь – довгоочікувана пора, яка дивує своїми яскравими різноманітними барвами. Її в нашій Академії завжди чекають завзято, адже, за традицією, саме восени проходить Дебют першокурсника, де студенти першого курсу можуть продемонструвати свої таланти усій Академії.

1 листопада в актовому залі Академії студенти змагалися у трьох номінаціях: хореографія, вокал та STEM, які оцінювало журі. Ведучі нашого свята – команда знаменитих

І коли команда викривачів монстрів розпочала своє розслідування, на сцену вийшли перші дебютанти.

Танцюй, доки молодий!

Номінація «Хореографія»
Концерт відкрив хореографічний номер Step by step (ФЕМ). Енергійний танець у виконанні гарних дівчат одразу сподобався глядачам. Рухи були чіткими, хоча інколи було видно, що дівчата хвилювалися.

Хореографією також дивували журі й глядачі і студенти інших факультетів ДДМА. ФМ

Гран-прі й Кубок переможця отримала запальна хореографічна композиція «Новенький»

викривачів монстрів разом із собакою Скубиду – не тільки представляли учасників, але й розслідували чергову справу, адже на початку концерту був викрадений Кубок переможця.

представив танок під мелодію Satisfaction. Незвичайним був вибір композиції у ФІТО – вони станцювали «Яблучко», адаптувавши його до сучасності. Та найдивовижнішим і чарівним

стала танцювальна композиція «Новенький» (ФАМІТ). Продумано було все: і костюми, і реквізит. Було видно, що хлопці відповідально поставилися до постановки й композиції танцю. Вони не лише вивчили рухи, але й продумали історію, яку і продемонстрували у своєму виступі. І саме їх танок отримав 1-е місце.

Співай, моя пташечка

Номінація «Вокал»
Першим вражав своїм вокалом факультет машинобудування з піснею «Бери своє і йди». Зазвичай вокальний номер виконують один чи два студенти, але не цього разу. На сцені з'явилися аж 9 студентів. Виконання було неідеальним, але вокалісти своїм позитивом зарядили весь зал! Одна з глядачів – студентка Олена – прокоментувала цей виступ так: «Інші факультети вирішили не відходити від традиції і відібрали по одному чи декілька студентів».

Факультет інтегрованих технологій заспівав пісню «Белые кроссы». Цей відомий всім молоді хіт було виконано під акомпанемент гітари, що придало йому ще більшої атмосфери. Із піснею «Мов-

чати» виступили студенти ФЕМ. Але найбільше суддям сподобався виступ студента з піснею «Стріла» (ФАМІТ). Його голос зачарував усіх присутніх з перших нот.

Номінація «STEM»

Куди ж без гумору? Усі знають: студенти – найвеселіший народ. Вони жартують навіть у найекстремальніших умовах, наприклад на сесії. Тож треба оцінити їх талант і в номінації «STEM». Усі команди виступали на вищому рівні. Жарти не завжди були смішними, але то було рідким явищем, та й студенти швидко переходили до наступних. Найбільше запам'ятався виступ команди «Троє в каное» (ФМ) – два хлопці й одна дівчина. Їхній гумор був трохи недоречним для стін вишу, але вони його піднесли у правильному вигляді. Не

менш ефектним став виступ команди «Діти Астахова». «Чому Астахова? Бо ми котики», – саме так вони почали. Майже всі присутні зрозуміли цей жарт, бо всі студенти хоч раз перетиналися з доцентом кафедри вищої математики Віктором Астаховим. Веселий STEM продемонструвала й команда «Какіе есть» (ФАМІТ). Судді віддали перевагу та присудили перше місце команді «Троє в каное».

Усі переможці в номінаціях отримали грамоти. А Гран-прі й Кубок переможця отримала запальна хореографічна композиція «Новенький» (ФАМІТ). І, за традицією, усім учасникам концерту було вручено запрошення до Riva Night Club.

Ізюминкою заходу стало урочисте вручення запрошень на Ректорській прийом кращим студентам-магістрам. І це гарна

мотивація для першокурсників, адже на Ректорський прийом запрошують лише найкращих, і щоб отримати таке запрошення, треба прикласти купу зусиль не лише в навчанні, а ще й в науці і громадській діяльності.

Дорогі наші першокурсники, ми вітаємо вас із Дебютом у нашій Академії. Ми сподіваємося, що ви й надалі будете демонструвати відмінні показники не лише в межах сцени актового залу ДДМА, але й під час заліків та екзаменів.

Організатори й учасники Дебюту першокурсника висловлюють щиро вдячність спонсорам цього свята: профкому ДДМА, компанії IT 2.0 і клубу Riva. А ПрАТ НКМЗ – за надання подарунків двом командам у номінаціях.

Альона Раскольникова

ЧИМ ДИВУВАЛИ «ТІ, ЩО ВРАЖАЮТЬ» СТУДЕНТІВ ДДМА

До Краматорська завітала команда телевізійного каналу «1+1» із презентацією соціально-освітнього проекту «Ті, що вражають», який ТSN каналу «1+1» реалізує в партнерстві з Посольством Великої Британії. Зустріч відбулася 7 листопада в актовому залі ДДМА.

Головна мета проекту – підтримати українську молодь, дати настанови та поради, як прийти до своєї мрії; надихнути українців на створення сучасних, зручних та доступних міст, а також поглибити розуміння українців про реформу децентралізації та домагатися позитивних змін в їхньому рідному селі чи місті.

Глядачі почали збиратися біля актового залу Академії ще за годину до початку самого заходу. У кожного була можливість подивитися виставку світлин проекту «Переможці», зробити кадри на згадку у фото-зоні, а також переглянути відеоролик за допомогою шолому віртуальної реальності та побачити на власні очі й зрозуміти, як незручно пересуватися людині на візку, бо більшість українських міст і вулиць не пристосовані для людей з інвалідністю.

Віртуальна реальність від #тихтовражають

Зі своїми мотиваційними виступами до Краматорська завітали: ведуча ТSN та кураторка проекту «Переможці» Соломія Вітвіцька, спеціальний кореспондент «ТSN. Тиждень» Андрій Цапленко, соліст групи «Антитіла» та амбасадор UNICEF Тарас Тополя, громадські діячі та автори інклюзивних проектів Дмитро Щebetюк та Уляна Пчолкіна, а також мер

міста Мала Виска Юрій Гульдас, який поділився успішним досвідом використання можливостей децентралізації.

Під час свого виступу **Соломія Вітвіцька** розповідала особливі та цікаві історії з життя учасників проекту «Переможці». Наприклад, Юрій Весельський – кадровий військовий, який втратив ногу, став першою людиною з інвалідністю, що взяла участь у показі мод на головному подіумі України. Олександр Бабченко – розвідник, який на передовій втратив ліву ногу й пережив клінічну смерть, незважаючи ні на що продовжує займатися футболом, працювати й виховувати сина. Олександр Швецов також залишився без однієї кінцівки, але це не завадило йому мандрувати. Він навіть зробив селфі із Папою римським у Ватикані. А зараз Олександр організує проект «Bus of the Heroes» для людей з інвалідністю, за допомогою якого в них з'явилася додаткова можливість мандрувати світом.

На прикладі цих людей можна зрозуміти, що ніколи не варто здаватися, треба рухатися тільки вперед і не опускаючи руки!

Дмитро Щebetюк поділився своєю історією. Він

травмувався у віці 21 року і з тих пір прикутий до візка. Після травми минуло близько півтора року, як він відновив активне життя. Він продовжує займатися плаванням, стрільбою з луку. А згодом почав мандрувати автостопом, після чого став співзасновником проекту «Доступно.UA». Мета цього проекту – показати, що люди, які пересуваються на інвалідному візку, можуть гуляти містом, відвідувати всі ті ж заклади, що й люди, які ходять на своїх двох. Також Дмитро зауважив, що людей з інвалідністю часто дратує прояв жалості до них, дратує нерозуміння інших про поняття доступності й комфорту для маломобільної частини населення, до якої, до речі, можна віднести понад 60% усього населення. Тобто такі речі, як пандуси, ліфти потрібні не тільки людям з інвалідністю, а й багатьом іншим людям: вагітним жінкам, людям похилого віку, батькам із малими дітьми, яких ще возять у візочку, або навіть будь-якій людині, яка йде з валізою.

Військовий журналіст **Андрій Цапленко** розповів про важливість у сучасному суспільстві враховувати потреби, визнавати право на нормальне життя і всіляко допомагати людям із інвалідністю. Також Ан-

дрій показав жакливі плакат довоєнних часів із Німеччини. Побачивши його, розумієш, що вже в ті часи більшу частину населення налаштовували проти людей з інвалідністю, пояснюючи це тим, що підтримка життя однієї такої людини дороге коштує. І дуже прикро, що навіть зараз є дивне й погане ставлення до цих людей. Але люди не замислюються над тим, що кожен може опинитися у схожій ситуації. Як, наприклад, це сталося з військовим Андрієм Сальником. Кілька років тому, під час проведення АТО на Донеччині, він помітив міну в дереві й попередив оточуючих про неї. Але попередивши інших, він сам не встиг врятуватися і сильно постраждав. Наслідком цього випадку стала втрата ноги та ока. І незважаючи на це він здійснив стрибок із парашутом, і навіть не один.

Телеведуча **Уляна Пчолкіна**, яка у віці 21 року потрапила в аварію і вимушена була пересісти в інвалідний візок, розповіла про те, як змінилося її життя після цих подій та після невдалої спроби самогубства, коли вона оговталася після важкого періоду, пройшла активну реабілітацію. Після цього Уляна сама долучилася до роботи в таборі активної реабілі-

Автограф-сесія

тації, де і є зараз інструктором загальнофізичної підготовки. За весь час було проведено вже 55 таборів, понад 1000

людей пройшли активну реабілітацію. Крім цього, Уляна є чемпіонкою світу з паракрату, а ще з першого у світі чемпіонату з параолімпійського спорту Уляна зі своєю командою привезли золото до України. Під час виступу, як і Дмитро Щebetюк, вона зауважила, що правильно казати саме «люди з інвалідністю», та ніяк по-іншому.

Фотовиставка проекту «Переможці»

Також серед спікерів був голова міста Мала Виска – Юрій Гульдас. Його онук відноситься до категорії людей з інвалідністю, тому Юрій знає, з якими проблемами й незручностями щоденно доводиться зіштовхуватися таким людям. Юрій пояснив: для того, щоб зрозуміти проблеми людей з інвалідністю, треба прожити день у їхньому «взутті». Тоді ми зрозуміємо, що такі люди на кілька сходинок вищі та сильніші за нас. І це він зауважив, що немає людей з обмеженими можливостями, є тільки необлаштовані міста та вулиці для людей з інвалідністю.

Співак **Тарас Тополя** у своєму виступі розповів власну історію успіху, про волонтерський рух і музичний шлях. А також про те, як же досягти успіху в поставленій меті. Для початку треба зрозуміти, а чого ж ти хочеш найбільше. І чим швидше людина знаходить своє призначення, тим швидше й легше вона може

отримати бажаний результат. Після визначення своєї мети треба знаходити бажання, час і сили щодня займатися обраною справою, бо в цьому має бути регулярність. А також головним фактором є формування команди, яка б складалася з однодумців і прихильників твоєї ідеї. Бо саме зв'язки й формують успіх. На прохання глядачів, Тарас завершив свою промову відомим хітом гурту «Антитіла» «Там, де ми є».

Отже, люди з інвалідністю потребують нашої підтримки, а може й навпаки – ми маємо потребу в таких людях, бо вони вищі та сильніші духом за нас, нам є чому в них повчитися. Але запам'ятайте! Ніхто не хоче, щоб його вважали інвалідом! Власне люди з інвалідністю кажуть про те, що їх не треба сприй-

мати якимись особливими. Вони такі самі, як будь-яка інша людина. Вони повинні мати ті ж права та рівні можливості, що й усі громадяни України. І не треба їх жаліти, бо це, як мінімум, напружує. Людей з інвалідністю у нас вважають неповноцінною ланкою суспільства. І це ставлення терміново треба змінювати. Над цим треба працювати, бо дуже багато людей, які так думають, живуть шаблононо, а ці шаблони, що прийшли до нас від радянських часів, уже давним-давно застаріли.

Саме тому і йде мова про інклюзивну децентралізацію та створення суспільства, що вражає. А основний принцип безбар'єрного середовища – це можливість для всіх громадян бути включеними в суспільне життя та безсторонньої допомоги користуватися міським простором. Сотні тисяч людей з інвалідністю в Україні щоденно стикаються з перепонами на своєму шляху. І саме в наших силах змінити це та збудувати доступні міста, що вражають!

Руфь Кравчук

НАШІ В ЯПОНІЇ: ПОГЛЯД ІЗ СЕРЕДИНИ

У минулому номері газети «Академія» ми розповідали про подорож студентів ДДМА – переможців конкурсу «Програміст» до Японії. Своїми враженнями з нами ділилися Олександр Касьянюк і Олена Балаболко, капітан команди ДДМА. У минулому номері мова йшла про основну мету поїздки – виставку передових інформаційних технологій Ceatec Japan 2018. Про виставку ви зможете прочитати в газеті «Академія» № 15 (343) від 26 жовтня 2018 року. А зараз розповідь піде про Японію, а саме Токіо, і те, що найбільше вразило Олену та Олександра.

Країна – це насамперед люди. «Японці дуже відкриті, усміхнені, доброзичливі, завжди вам підкажуть дорогу, допоможуть, – ділиться враженнями Олена. – Залюбки фотографуються, спілкуються. Єдине, що стало невеликою проблемою, це мовний бар'єр – більшість японців не знають англійської». Японія здебільшого закрита країна, де дуже шанують свої традиції. Тому англійська, як і будь-яка інша мова, не є популярною. Лише молоде покоління, яке більш відкрите до нового, знає англійську. «Японці, з якими вдалося поспілкуватися, цікавилися, звідки ми, але багато хто не знав, де знаходиться Україна! – додає дівчина. – Дається взнаки, що здебільшого їх цікавить життя своєї країни».

У Токіо Олена заприятелювала з дівчиною на ім'я Мізухо, з якою тепер листується у Фейсбуці. Японка цікавилася, як проходить навчання в Україні. Її здивувало, що ми знаємо кілька мов. Подивившись на неї, вона сказала, що багато студентів працюють. У Японії студенти сумлінно вчаться, бо вся вища освіта є платною, а заочного навчання немає як такого. Узагалі японці ставляться до освіти набагато відповідальніше.

Наші студенти зауважили, що жити в Японії дуже дорого: дороге житло, проїзд у транспорті – у метро на двох в одну сторону вони витратили 250 грн. Окремо Олександр та Олена віділили токійське метро: дуже сучасне, красиве, чисте, путі огорожені, щоб ніхто не впав, точніше – не вистрибнув на рейки. Уразив японський менталітет – ніхто не штовхається, не поспішає,

бачачи у своєму житті – тільки роботу. Зрання й до пізнього вечора». У них навіть на підприємствах є така людина, що після завершення робочого дня випроваджує працівників додому, щоб ті не перевантажувалися. Бо, на жаль, через стреси й перенавантаження на роботі в Японії багато самогубців. Тому в Токіо вночі переважно працюють питні й розважальні заклади, у яких японці після роботи знімають стрес.

Японці дуже відповідальні як у роботі, так і в сім'ї. Як розповів Сашку екскурсовод, у Японії не прийнято, щоб дружина працювала, але часто буває, що їй доводиться виходити на роботу, тому що життя дуже дороге й зарплати чоловіка не вистачає. Тому в Японії часто люди не одружуються й дуже низька народжуваність. Вони не заводять дітей, тому що не знають, як їх потім поставити на ноги, забезпечити освіту. Сім'ї потрібно своє житло, а вони переважно живуть у зйомному. І це дуже тісні кімнатки. Уряд усіляко намагається допомогти молодим сім'ям: створюють безкоштовні курси, допомагають з освітою.

Через демографічну кризу в Японії молоде покоління дуже нечисленне. А з цього виникає інша проблема – банально нема кому

працювати. Тому до Японії працювати запрошують іноземних фахівців різних галузей, у тому числі й інженерів. Для іноземців, які приїхали працювати, є навіть курси японської мови. Але попри все це, отримати вид на проживання дуже важко.

Після відвідин виставки Олена із Сашком вирішили самі поїхати в буддійський храм в Асакусі. «Як ми добиралися: нам у готелі видали

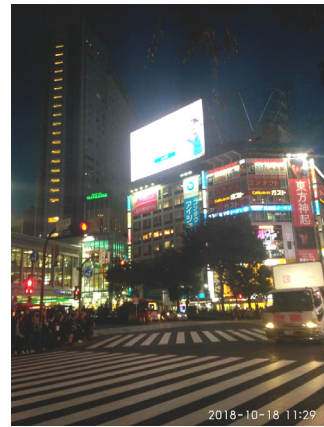

картки з напрямками токійського метро з назвами станцій і пояснили, до якої зупинки нам потрібно доїхати, – розповідала Олена. – Їхати потрібно було з кількох пересадками». Перші труднощі виникли при покупці квитка. Їх можна придбати лише в автоматі, а він – японською. «Ні перехожі, ні співробітник метро, до яких ми зверталися за допомогою, не знали англійської, – сміється Олена, – але вже якийсь перехожий підказав, що є меню англійською і ми змогли купити квитки». «Дорога в одну сторону зайняла 1,5 години», – додає Олександр.

У сам храм, де йде служба, туристів не пускають. Але на території храму можна було гуляти. Долучилися і до місцевих традицій: у храмі потрібно було кинути монетку в залізний чан, щоб вона обов'язково цокнула, два рази плеснути у долоні й загадати бажання. Узагалі в японських релігіях немає якихось заборон, японці приходять до храму загадати бажання, подякувати. Якщо бажання не здійснилося, є певні атрибути, які вони жертвують храму. Наприклад, ритуальна лялька. Коли загадують бажання, її зафарбовують одне око. Якщо, наприклад через рік, бажання здійснилося, ляльці замальовують друге око, якщо ні – її дарують храму.

Токіо здивував наших студентів – це як опинитися в майбутньому. Вивіски одна на іншій, місто дуже яскраве вночі, але удень воно сіре. Та попри це, у місті багато зелених зон. Олена зазначила, що в імператорському саду їм навіть вдалося знайти квітучу сакуру, і це воєнні! Уразили багаторівневі дороги. У Токіо пішоходи взагалі не перетинаються з машинами: або пішоходи над автомобільною магістраллю, або машини над пішохідними доріжками. Наземні переходи є, але їх дуже мало. Токіо взагалі багаторівневе місто, це зумовлено економією місця.

Цікавими були й гастрономічні пригоди. Наприклад, Олені хотілося скуштувати восьминога, але він за нашими мірками дуже дорого коштував – не по кишені. А ось місосуп спробувати довелося, він виявився дуже незвичним на смак. Здивував і перетертий чай – матча – зеленою кольору з терпким присмаком.

Оригінальним було приготування яловичини японського класу: красива, з прожилками, нарізана тонкими скибочками. Її потрібно було готувати самим. Посеред столу стоїть плита з ємністю, де кипить вода. Яловичину, овочі чи морепродукти беруть спеціальними паличками і занурюють в окріп на хвилинку-дві, і страва готова!

Звичайно, подорож утомила. Як зазначив Сашко, далася взнаки дуже велика різниця в часі – аж 6 годин, а також дванадцятигодинний переліт. «О сьомій вечора починає дуже хилити до сну, – жаліється Олена, – через це я дві ночі не могла нормально спати». Та попри все ця подорож виявилася дуже цікавою, пізнавальною, як сказала Олена – подорож на все життя. Разом із приємними спогадами наші студенти привезли багато сувенірів. Але найголовніше – це досвід і бажання змінювати нашу країну на краще, впроваджувати технології, прагнути до іншого рівня життя.

Вікторія Лебединська

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ З ПРИВОДУ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКИХ ВІДНОСИН ЧОТИРЬОХ ОСТАННІХ РОКІВ

У Краматорському антикризовому медіа-центрі 26 жовтня відбулася міжнародна конференція «Вплив військової агресії РФ на Донбасі на міжнародну ситуацію: політичний, гуманітарний та безпековий виміри». Серед запрошених були гості з Білорусі, Польщі, Вірменії. Контингент був різноманітний: від учасників війни на Донбасі й громадських активістів до журналістів та професорів вишів.

Представники Республіки Білорусь стверджували, нібито Російська Федерація після 2014 року більше не вважає РБ стратегічним партнером. Аргументується це тим, що немає воєнного сенсу розташувати її військові бази в Білорусі. Не вигідно це й Білорусі, бо після цього вона буде повністю сприйматися як суб'єкт російської влади, і президент Білорусі Олександр Лукашенко це розуміє. Для прикладу також приводяться дані про спробу закупити Білорусію російські літаки СУ-30СМ. Для них росіяни згодні продати літаки по сумі 50 млн доларів за штуку і за умови, що керувати ними будуть російські пілоти. Для порівняння – для Казахстану Росія продала ті ж літаки за суму приблизно 36 млн за штуку. Додатковим прикладом приводиться фраза Лукашенка на полігоні, з приводу оглядання новинки білоруського військово-оборонного комплексу: «Необхідно все своє робити, а то знаєте, поведінка деяких наших союзників...» Тому сформувався певна вісь країн Білорусь – Казахстан – Вірменія, які й не суперечать Кремлю, але їх президенти намагаються залишитися «господарями на своїх ділянках». Але, на жаль, не все так приємно, як здається, оскільки РБ досі знаходиться у «м'якій окупації» РФ, оскільки В. Путіним здійснюється повний контроль над усіма сферами життя білорусів. За словами добровольця батальйону «Айдар» Яни Козакової, О. Лука-

шенко заявив, що всі громадяни Білорусі, які воювали в Україні по той чи інший бік, мають понести покарання. Але ті, що воювали за не признані республіки, чомусь обмежуються лише умовним терміном ув'язнення, а ті, хто навіть просто волонтерили на боці українців, підпадають під більш жорсткі репресії.

Оскільки конференція була розбита на різні секції, то після обідньої перерви учасники продо-

вжили захід вже на іншій платформі. Доволі зворушливим був виступ Алли Макух, голови ГО «Вісгиня», організації, що займається пошуком зниклих безвісти внаслідок війни на Донбасі та спробами повернення українських воєнів із полону терористів. За 4 роки війни безліч хлопців та дівчат ідентифіковані як полонені в ОРДЛО і є безліч тих, чия доля досі невідома. З кожним роком сліди зниклих знаходити все важче й важче. Доволі велику проблему складає робота органів, що займаються ідентифікацією тіл. Наприклад, ідентифікація тіл лише за даними ДНК, при невідповідності прикусу ротової порожнини або невідповідності зросту й віку в передбачуваній особі. Бували ситуації, коли мати двох зниклих безвісти бійців приходила на упізнання, а їй казали: «Ось 5 тіл,

обирайте 2 будь-яких». «Берегині» вважають єдиним адекватним кроком уперед у вирішенні цієї проблеми введення миротворців, що створить певні важелі впливу на ДНР/ЛНР.

Але не всі виступаючі згодні з такою думкою – кандидат політичних наук, доцент КНУ ім. Шевченка, учасник АТО Роман Коршук не бачить вирішення конфлікту таким шляхом, принаймні у найближчий час. По-перше, Україна та РФ мають кардинально різне бачення щодо

готовності до будь-яких заворушень і провокацій та дисципліна. Але водночас головним недоліком професійної армії є малий резерв. Оскільки армія – це не тільки економічне питання, але й демографічне. Узяти для прикладу Сполучені Штати: зі своїм 300-мільйонним населенням вони спроможні мати декілька мільйонів військовослужбовців. У разі армії, яка складається зі строковиків, перевагою є економічний показник. Як відомо, наш бюджет не дозволяє підвищити військові витрати. Для прикладу, у тій самій Швейцарії відсоток ВВП на підтримання збройних сил становить 1%, який витрачається на закупівлю обладнання та офіцерський корпус. На інфраструктуру виділяються гроші з бюджету, а зарплати резервістам виплачують роботодавці. У сумі виходить більше 3%. Зараз в Україні де-факто армія контрактна, а де-юре – загальний військовий обов'язок. Одним із вирішень цього питання є загальне співіснування контрактної армії та армії резерву, тобто територіальної самооборони (ТСО).

Якщо ж повернутися до головної теми конференції, то про позицію країн Кавказу стосовно нинішніх російсько-українських подій розповів журналіст із Вірменії Мартиросян Ваан: «На сьогодні Грузія, Вірменія та Азербайджан мають промосковських президентів, тому Україні на них сподіватися, на жаль, поки марно». Вибачте, революція була фейковою і штучно створеною колишньою вірменською владою та Кремлем.

Після довгих інтелектуальних промов, у якості розминки відбулася презентація книги учасника АТО, письменника Олексія Бешулі «Донецький бліцкриг 1918», який більшу частину свого виступу приділив своєму обуренню

з приводу багатьох обговорень конференції, перед цим завчасно вибачившись. І перше, що його обурило, це попередній правовий аналіз «пісулек» терористичної організації. На його думку, проводити аналіз законодавчих актів терористичної організації – це підстава для слідства СБУ. По-друге, його обурила взагалі якась згадка про миротворчу місію, коли триває війна. З його точки зору, це є «інтелектуальним параженством» та капітуляцією. «Назвіть мені хоча б один конфлікт у світі, який був вирішений засобами миротворчого контингенту. Заморожений? Так, без питань, але не вирішений», – стверджує Олексій. По-третє, його обурення було викликано питанням амністії бойовикам. Є багато випадків знущань, каліцтв та інших видів насильств над полоненими, тож яка тут може бути амністія? За законом, якщо на руках бойовика немає крові, тоді він підпадає під амністію. «Мінометний розрахунок складається з 5 осіб. На чіях руках із них немає крові? На руках того, хто заряджав міну, чи того, хто смикнув за мотузку, чи того, хто виставив бусоль, чи того, хто передав по радіо? Чи, може, того, хто безпосередньо привіз їм ці міни? На чіях?» За словами письменника, війна, попри всі негаразди та жертви, позитивно вплинула на життєвий процес українців, так само, як феодална роздрібненість і війни сформували Епоху Відродження в Італії. Або, як описані у Святому письмі дії Христа: «Я прийшов, аби відокремити зерно від пльви», – те саме зробила й війна. Вона для будь-якого суспільства – великий культурний прогрес. І, в принципі, у нас ще немає колосальної війни, адже більшість українських родин на собі не відчули її впливу, у них жоден із членів сім'ї не пішов на фронт, нічим не допомагають армії та цивільним постраждалим. Вони не знають, що

в нас іде війна. Наприкінці виступу Олексія ведучий навіть пожартував: «Тепер уявляйте, які книжки вони видають».

На останній платформі Олександр Лісним, віце-президентом ГО «Аналітичний центр "Політика"», було розказано про методи пропаганди й промивки мізків дітям у ДНР на прикладі журналу «Вежливіє чоловічки». За стилем це видання схоже на дитячий радянський журнал «Вежливіє картинки». У ньому йде відверте прославлення російських окупантів, спецпідрозділу «Беркут» часів Революції Гідності та президента РФ Путіна. Паралельно з цим присутнє явне нав'язування дітям хибної позиції з приводу української влади, що та розв'язала війну та вбиває жителів Донбасу. Також пан Олег показав фотографії військового вишколу дітей на окупованій території. За розпорядком дня в дитячих таборах вчать стрільби, топографії, військової тактиці, тобто виховують із дітей солдат, убиваючи їх і так нелегке дитинство. Поки пройшло небагато – 4 роки, але треба вирішувати цю проблему вже зараз, доки ми не втратили це покоління назавжди.

Наостанок, можна підвести підсумок, що поки ми самі не станемо вирішувати свої зовнішні та внутрішні проблеми, то ніякого порятунку ззовні не буде, бо «відверто люблять сильних». А закінчити конференцію можна думкою одного з виступаючих: «Росія веде гру на багатьох майданчиках і все вона обов'язково програє. Може, в Сирії вона й виграла. Може, виграла у Придністров'ї та на Кавказі, але колись вона обов'язково програє. Сподіваємося, що це буде саме в Україні».

Іван Петренко

КОМАНДА «ФТОРНИК» ПРОЙШЛА ДО ФІНАЛУ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЛІГИ СМІХУ

У Краматорську відбувся півфінал 1-го сезону регіональної Ліги сміху. Учасників ПКІТ НКМЗ зустрів 31 жовтня. Сім команд разом із своїми зірковими тренерами змагалися за місце у фіналі. Темою гри обрали країни світу. Підтримати учасників зібралась друзі, рідні та шанувальники команд і гарного гумору.

Першою виступила команда «Анна Каренина», яка завітала до нас із міста Слов'янськ. Вони вирушили на пошуки свого тренера Олександра Сердюка до Америки. Команда з Києва «Чёрный Квадрат Макаревича» зі своїм тренером Абрамом Оганесяном подорожували Іспанією. Наша команда «Фторник», до складу якої увійшли студент ДГМА Роман Лисенко (АПП-15-1) і студент ДОНМУ Ілля Пастухов на чолі із тренером Святославом Антиповим, представляла Англію. Підтримати команду завітала сама «англійська королева». Команда із Краматорська «Нанопес Динар» та тренер Дім Самойлов відправились до Північної Кореї і створили свій канал на телебаченні «Сев-Кор TV» на чолі з вождем Кім Чен Ином. До сонячного Мадагаскару вирушила мариупольська команда «Космодром Байконур» разом зі Святос-

лавом Антиповим. А команда «Свої» на чолі із тренером Аліною Гордієнко представила свій варіант індійського «Мауглі». Тренер Денис Мурадов зі своєю командою «Алеша», які завітали до нас із Маріуполя, обрали Японію. Вони показали романтичну історію кохання, де самурай боровся за свою кохану. Із цим номером команда «Алеша» отримала максимальну кількість балів і вирушила до фіналу.

Командам, які набрали рівну кількість балів, довелось змагатись у батлі, де в жанрі «Імпровізація» їм потрібно було довести, що вони дійсно варті місця у фіналі.

Команда «Фторник»

До батлу потрапили: «Фторник», «Анна Каренина» та «Космодром Байконур». За його результатами

до фіналу увійшли «Космодром Байконур» і наша команда «Фторник», із чим ми їх вітаємо. Тренери зазначили, що команди підвищили свій рівень у порівнянні із чвертьфіналом і на гри було багато цікавого гумору.

Далі «Фторник» разом із іншими фіналістами вирушають до Маріуполя, де й відбудеться фінальна гра 1-го сезону регіональної Ліги сміху.

Фіналісти Роман та Ілля поділилися враженнями від гри: «Хвилювання було присутнє протягом усієї гри, особливо на батлі, адже там – імпровізація, це

складно, і ми хвилювалися більше. Від фіналу чекаємо об'єктивного оцінювання, підтримки від залу і команд і, звичайно, гумору. Фінал відбудеться в Маріуполі, це труднощі з переїздом і далеко від сім'ї. Але це неймовірна пригода, тим паче з такою гумористичною сім'єю, як наші команди».

Бажаємо нашій команді натхнення, успіху і, звичайно, перемоги!

Як глядачу, гра мені сподобалась. Така дружня, легка атмосфера і дуже багато гумору. Адже в такі тяжкі часи гумор і позитивний настрій як ніколи необхідні.

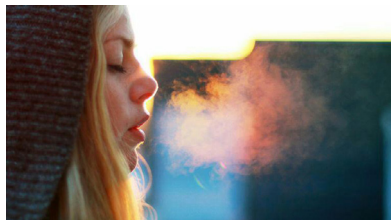
Аліна Бергій

ХВИЛИНКА ПОЗИТИВУ

Останній місяць осені буває досить сірим та депресивним, тому хочеться додати до нього яскраві барви й моменти. Люди вигадують різні способи, як це зробити, і одним із таких способів є святкування різних свят. Ось про це й піде розмова.

Середина листопада порадує цікавими й незвичними святами. Вони точно не залишать вам хоча б хвилину для суму.

І почнемо ми зі свята, яке відбудеться **12 листопада** – День видимого дихання на холоді. Якщо говорити на чистоту, у цей період закінчується осінь і вже потроху настає зима. Холодна погода, сірі дні занурюють людей у свої справи та думки, як скоріше потрапити у якесь тепле містечко, і на щось незначне завжди не вистачає часу. Але це свято можна відсвяткувати, навіть просто чекаючи потрібний

транспорт на зупинці. Усе, що вам необхідно, це дві речі: перше – включити фантазію, друге – вдихнути та видихнути повітря. У цей день ви можете стати факіром, який видихає не полум'я, а пар, чи людиною, яка випускає чарівних білих повітряних драконів. Усе у ваших руках, чи, навіть краще сказати, усе у ваших губах.

13 листопада порадує нас одразу двома святами – Всесвітнім днем доброти та Днем народження сосисок. Тож давайте в цей день будемо намагатися зробити світ трішечки добрішим і да-

рувати один одному сосисочки. Ви вже сумуєте за солодким? Якщо так, то **15 листопада** – саме ваш день. Міжнародний день шоколадного кексу не залишить байду жим нікого. А якщо ви не люблять шоколад, то для вас у цей день також відзначають День молочних коктейлів. Порада: не зловживайте солодким та їжте здорову їжу.

17 листопада – День знайомства з новим чаєм. Тільки уявіть собі цей діалог:

- Добридень!
- Я дуже радий вас бачити!
- Ох, невже ви знову про мене чули, невже я знову не буду сюрпризом? – він обертається з посмішкою, зі щілинки незакритої двері перестав доноситися нашіптування, тихі поштовхи в щось недолуге: все стихає, його вже немає.

А якщо говорити серйозно, то слід заводити нові знайомства, навіть із чаєм. Не забувайте про чай, який ви п'єте завжди, і пробуйте нові види, хоча б у цей день.

Як ви гадаєте, що спільного у Діда Мороза та Міккі Мауса? Те, що вони вигадані, що про них знімають мультфільми? Ні, вони мають спільний день народження – **18 листопада**.

Усі люблять аромат свіжовипеченого, ще гарячого хлібу. Тому й не дивно, що **19 листопада** святкують День запаху свіжого хлі-

бу. Рідко знайдеться людина, здатна встояти перед цими пахощами. Це сучасна магія хлібних кіосків, маминих рук, що дражнить нюх і дарує відчуття свята.

21 листопада – День віконця, що світиться. Темрява ніколи не буває абсолютною. Навіть серед ночі, із безхмарної далі, пробивається світло місяця і зірок. Але якщо на небі хмари, а в житті гущується морок, є куди більш надійний орієнтир – палаюче попереду вікно, що вказує дорогу, за яким чекають затишок, тепло, турбота й ніжність близьких. У цей день необхідно згадати всіх, хто блукає далеко від вас. Подумки покликайте їх на зустріч.

Ви відчули, як потроху наближається зима, і не хочеться виходити з дому, а якщо вже вийшли на вулицю, то хочеться зайти кудись, щоб погрітись? Якщо так, то свято **22 листопада** – День відігрівання в кав'ярнях – саме для вас. Гріти

змерзлі руки, стискаючи філіжанку кави чи чаю, краще в компанії, яка може бути невеликою і складатися лише з однієї людини.

Буває так, що день не вдався

Софія Павлова

з самого початку. Щоб ця проблема не стосувалася вас, рекомендовано **23 листопада** святкувати День вставання з тієї ноги. Від «тієї» ноги залежить взагалі все в цей день. Настільки все, що легкодихим може здатися, що краще вже й зовсім не вставати, або встати з тієї руки, або злетіти. Воно, звичайно, справа хазайська, але відкрию секрет! Якраз у цей день можна все виправити й змінити. Наприклад, лягти і, відповідно, встати – повторно нечисленну кількість раз, призначити одну з ніг «тією» самої ногою, маркувати тапочок або підкласти щасливий килимок. Головне, не зупиняючись на досягнутому, тренуватися цілий день. І тоді – у нас вийде все!

25 листопада – День, щоб дивитися по сторонах. Вийшовши раненько з дому, не забудьте озирнутися по сторонах. Уявіть, що все навколо вас незнайоме, і ви помітите прекрасне в тому, що було для вас буденною сірою обстановкою.

Ось така цікава видалася середина листопада. І якщо ви не знаєте, як згадати всі свята та не забути хоча б про одне, тоді для вас ми відкриємо декілька секретів, які вам точно знадобляться. Найважливіше: умикайте свою фантазію якомога частіше, далі – не забудьте зайти у якусь кав'ярню й замовити смачного чаю та шоколадний кексик.

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Ашот Наданян считает, что ОНО само по себе ничего не значит. Например, рога – это тоже ОНО. У рекордсмена книги Гиннеса профессора Юбера Пети целых 33 ИХ. А большинство из вас получит его меньше чем через 4 года. Какие два слова мы заменили местоимением «ОНО»?

Ответ: высшее образование.

Комментарий: Юбер Пети получил 33 высших образования в областях медицины, юриспруденции, экономики, политологии, международных отношений, математики, физики, искусства, социологии, статистики и т. д.

Автор: Арутюн Арзуманян, Ереван.

Вопрос 2. Согласно исследованиям британских учёных, ЭТО сокращает продолжительность жизни примерно так же, как привычка выкуривать по 15 сигарет в день. Валерий Меладзе однажды поведал нам, что представителем определенной гендерно-социально-возрастной страты сложно не быть подверженными ЭТОМУ. А в произведении известного писателя – нобелевского лауреата – упоминается число – продолжительность ЭТОГО. Назовите число.

Ответ: 100.

Комментарий: Валерий Меладзе пел: «Девушкам из высшего общества трудно избежать одиночества»; Габриэль Гарсиа Маркес – автор «100 лет одиночества».

Автор: Матвей Егоров, Южно-Сахалинск.

Вопрос 3. Харуки Мураками пишет. «Если есть вход, то есть и выход. Так устроено почти все. Ящик для писем, пылесос, зоопарк, чайник... Но, конечно, существуют вещи, устроенные иначе. Например, ОНА». (Конец цитаты). Каждый раз после «ЕЕ» окончания зрителю просят не расскачивать о развязке. Назовите ЕЕ.

Ответ: мышеловка.

Комментарий: во втором случае речь идет о пьесе Агаты Кристи «Мышеловка», которая успешно ставится по сей день. Как и большинство произведений «королевы детектива», пьеса знаменита своей непредсказуемой развязкой.

Автор: Арутюн Арзуманян, Ереван.

В конце октября наши студенты приняли участие в первом этапе международного молодежного турнира по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Школьный Синхрон – Lite. Выпуск 2.1» (подробнее – на <https://www.facebook.com/groups/dgma.kii/permalink/1129988307162125/>). Предлагаем вашему вниманию избранные вопросы с этого турнира.

Вопрос 1. ЕЕ иногда поэтично называют убийственным гамаком. Какой известный герой комиксов умел создавать ЕЕ?

Вопрос 2. В настольной игре халма игрок должен повторить позицию соперника в противоположном углу доски. В противоположном углу доски. Другое название игры произошло от короткого слова. Короткого слова. Назовите это слово. Это слово.

Вопрос 3. Пальмы на Мальдивах общественные. Кто первым находит на песке кокос, тот и подбирает. Если вы не можете взять кокос сразу – достаточно СДЕЛАТЬ ЭТО, и кокос никто не тронет. СДЕЛАЙТЕ ЭТО с «кокосом».

Александр Мельников, президент Клуба интеллектуальных игр ДГМА

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Гол. редактор: В. Медведєв

Адреса засновника, видавництва та редакції:

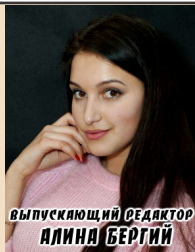
84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайти: <http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/>,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янової

Випускаючий редактор АЛІНА БЕРГІЙ

Фото: В. Медведєв, М. Пономарьов

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

А. Бергій, В. Лебединська

Над номером працювали:

В. Лебединська, К. Маркова

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання на газету «Академія» обов'язкове.